शककाल *m.* die Çaka-Ära (*78 n. Chr.*).
शकट *n.* (*m.*), शकटी *f.* Karren, Wagen.
शकटसार्थ *m.* Wagenzug.
शकटिका *f.* Wägelchen.
शकटिन् *m.* Wagenbesitzer.
शकन् *u.* शर्कन् *n.* Mist (*vgl.* शकृत्).
शकमय aus Mist entstanden.
शकल *m. n.* Span, Splitter, Scherbe, Stückchen von (—°); *n.* Hälfte.
शकलय्, °यति zerstückeln; *p.p.* शकलित.
शकली कर् *dass.*, °भू in Stücke gehen.
शकार der Laut ç; der Ç-sager *d. i.* der Bruder der Fürstenmaitresse (*d.*).
शकुन *m.* (gröfserer) Vogel; *n.* gutes Vorzeichen.
शकुनज्ञ kundig der Vögel *o.* Vorzeichen.
शकुनज्ञान *n.* Vogel- *o.* Zeichenkunde.
शकुनि *m.* = शकुन *m.*, *auch Mannsname*; शकुनी *f.* Vogelweibchen.
शकुनिका *f.* = *vor. f.*
शकुनिलुब्धक *m.* Vogelsteller.*
शकुन्त *m.* Vogel, *auch* ein best. Raubvogel.
शकुन्तक *m.*, °न्तिका *f.* Vögelchen.
शकुन्तला *f. N. einer Apsaras.*
शकुन्ति *m.* Vogel.
शकुर zahm.
शकुल *m.*, °ली *f.* ein best. Fisch.
शकृत् *n.* Mist (*vgl.* शकन्).
शकृध *m.* Mistfeuer.
शक्त *s.* शक्.
शक्तर् *m.* Träger, Erdulder.
1. शक्ति *f.* Kraft, Vermögen, Wirksamkeit, Hilfe (*auch* शक्ति); die Kraft eines Gottes (*bes. Çiva's*), die Königsgewalt (*dreifach gedacht*); Wortfunction, Casusbegriff (*g.*).
2. शक्ति *u.* शक्ति *f.* Speer.
3. शक्ति *m. N. eines Rishi.*
शक्तितस् *Adv.* nach Kräften *o.* Vermögen.
शक्तिद्वयवन्त् mit zwei Kräften ausgestattet (*ph.*).
शक्तिधर einen Speer tragend; *m. Bein. Skanda's, Mannsname.*
1. शक्तिमन्त् mächtig, vermögend zu (*Loc. o. Inf.*).
2. शक्तिमन्त् einen Speer habend.
शक्तीवन्त् kräftig *o.* hilfreich.
शक्मन् *n.* Kraft, Unternehmen, Werk.
शक्य möglich (*pers. u. unpers. oft mit Infin. im pass. Sinne; vgl. u.* शक्). *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*
शक्र kräftig, stark, *Bein. Indra's.*
शक्रदिश् *f.* Indra's Himmelsgegend, der Osten.
शक्रभक्ष Hanf (Indra's Essen).
शक्रलोक *m.* Indra's Welt.
शक्रायुध *n.* Indra's Waffe, der Regenbogen.
शक्रावतार Indra's Herabkunft (*N. eines heil. Badeplatzes*).
शक्राशन *n.* = शक्रभक्ष.
शङ्कन्, *f.* शङ्करी stark vermögend. *f. Bez. best. Verse* (*r.*) *u. Metra.*
शङ्कर *m.* Bull.
शङ्कम stark, hilfreich, gütig, fromm.
शङ्क्, शङ्कते (°ति) ängstlich sein, sorgen, bedenklich sein, zweifeln, befürchten, beargwöhnen, beanstanden, vermuten, annehmen. *p.p.* शङ्कित besorgt, ängstlich vor (*Abl., Gen. o.* —°), argwöhnend, vermutend; beanstandet, bezweifelt, verdächtig. *Caus.* शङ्कयति besorgt machen um (*Loc.*). अभि sorgen, bangen, misstrauen (*Acc.*). आ *dass.*, befürchten, vermuten, halten für (*2 Acc.*). परि sorgen, beargwöhnen (*Acc.*), annehmen, glauben (*2 Acc.*). *p.p.* परिशङ्कित besorgt, misstrauisch gegen (*Abl. o.* —°); beargwöhnt, verdächtig. वि sorgen, befürchten, beanstanden; *mit* अन्यथा falsch beurteilen. *p.p.* विशङ्कित unruhig, besorgt um (*Acc. mit* प्रति *o.* —°).
शङ्कनीय verdächtig, zu befürchten, anzunehmen; *n. impers.*
शङ्कर, *f.* ई heilbringend. *m. Bein. Rudra-Çiva's; Mannsn., bes. versch. Gelehrten.*
शङ्करविजय *m. T. eines Werkes.*
शङ्कराचार्य *m. N. eines Gelehrten.*
शङ्का *f.* Sorge, Angst vor (*Abl., Loc. o.* —°), Argwohn, Zweifel; Vermutung, Annahme.